

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus Iuridico-Politicus De Iure Superioritatis Ac
Summa Potestate Rom. Pontificis**

Wesseling, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1662

10. De spirituali mucrone S. Pontificis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64514)

juri, quod introductum est in favorem totius Collegii, seu Cleri, tanquam juri publico renunciari non potest, *leg. ius publicum, ff. de pact. cap. contingit, ext. de sent. excomm.* Non tamen inficiamur, si quis dixerit, quem posse juri suo in pluribus casibus renunciare, *7. q. 1. cap. quam periculosum, cap. si de terra, ext. de privileg.* Sicut quoque jure civili Sacerdotii prerogativa renunciare licet, *dict. leg. si quis, 51. & dict. leg. si quis, 29 Cod. de pact.* Non tamen jure Canon. Qua de re vide *Aurifod. nostr.*

CAP. X.

De Spirituali Mucrone Summi Pontificis.

Summum Pontificem, quatenus est Vicarius Christi, duplicem habere Mucronem in Spiritualibus, & temporalibus, quo fulminat, & feriat, multis parasanguis in *Aurif. nostr. iur. publ.* ostendimus, *verb. Papa, & verb. Rom. Pontif.* Ubi patet, Romanum Pontif. non credentes, & contuma-

tumaces Christianos tum Orthodoxos, & Catholicos, tum Hæreticos, & perverfos sententia, & recto supremi in terris Judicis judicio, Anathemate percutere: Et est clarus text. *in l. cunctos, 1. C. de Sum. Trin.* Ubi quando textus ait, Hæreticos divina primùm vindicta plectendos, gloss. *ibid.* interpretatur de Ecclesiastica vindicta per Papam Dei Vicarium inflicta. Sed hæc interpretatio nonnullis displicet, unde suffragatur *d. l. inter claras, §. reddentes, c. §. 5. ibi*: Et eorum, qui Judaicè ausi sunt rectam denegare fidem, Sum. Pontifex condemnat perfidiam. Et latius *in §. loquet.* Ad nos credentes, inquit, primùm Apostolorum, Isaiæ Propheta verbum dicit *Ambulate in lumine ignis vestri, & flammam quam succendistis. Sed obduratum est cor eorum, &c.* Et ideò eos minimè in nostra communionem recipimus, & ab omni Ecclesia Catholica iussimus esse alienos, nisi errore damnato, nostram doctrinam quantocyùs seruiant: *qui habita regulari professione signaverint*: *A Equum quippe est, ut qui nostram minimè obedientiam accommodant statuti ab Ecclesiis habeantur extorres.* Et text. *l. cognoscere, 7. in princ. C. de Summ. Trin.*

Lib

Ubi ait: *Quoties Hæretici pullularunt, & sententia, & recto iudicio illius Venerabilis Sedis, nempe Romane coerciti sunt.* Et text. in *Novell. 42. de deposit. Anthymi & Sever.* Ubi à S. Agapeto Sanctissimæ Ecclesiæ antiquæ Romæ Pontifice Anathemate percussus, excommunicatus, & depositus fuerunt 4. Hæresiarchæ, Anthymus, Severus, Petrus, & Zoaras. Et text. in *Constit. Frid. ad l. si. Ecclesiæ, 13. C. de Episc. & Cler.* Ubi ait: *Item quæcumque communitas, vel persona per annum in excommunicatione propter libertatem Ecclesiæ fractam, & violatam perseveraverit, ipso iure Imperiali Banno subiacet, à quo nullatenus extrahatur, nisi prius ab Ecclesiæ beneficio absolutiois obtento.* Et *Novell. 3. ut determ. sit num. Cler. §. 2. Novell. 6. c. 1. & Novell. 11. de privileg. Archiepiscopi, in verb. Omnemque Sacerdotalem censuram. Novell. 115. c. 3. §. 14. ibi: Et ideò ab Ecclesiæ Catholice communionem separati.* Et *Novell. 123. c. 11. Et Novell. 132. de interd. hæret. colleg.* Ubi dicitur: *quod in vera, & Sancta Dei Ecclesiæ recta prædicantur dogmata, & omnes hæreses cum Principibus suis anathematizantur.* Et *l. 34. §. 4. Cod. de Episc. aud. l. nullus, 2. §. 2. C. de Summ. Trin.*

Ex quibus, & innumeris aliis legibus, & Constitutionibus evidens est, Papæ competere jus gladii Spiritualis, de quo gladio, ejusque potestate vide *Aurifod. nostram, verb. Excomm.* Quod adeò verum est, quod Romanus Princeps sententias, & Anathemata Summorum Pontificum confirmare teneatur, id est, quoties Summus Pontifex cum Sacerdotio aliquem Anathemate percutit, toties ejusdem erit sententiæ cum Sacerdotum autoritate Imperator, vel quicquid Sacerdotio fuerit visum, ab Imperatore debet confirmari, & si volet Papa, executioni mandari; nam textus in *Novell. 42.* Sic inquit: *Rem non insolitam Imperio & Nos facientes ad presentem venimus legem. Quoties enim Sacerdotum sententia quosdam indignos Sacerdotio de Sacris Sedibus deposuit; toties Imperium ejusdem sententiæ, & ordinationis cum Sacerdotum autoritate fuit.* Ut in multis exemplis patet apud Corn. Rint. Speciatim in flagitioso, perjuro, & sacrilego Luthero, cujus falsa, & scelerata dogmata Sanctissimus Leo Papa X. publica Bulla damnavit, Authore Romam sub salvo conductu, & sumptibus itineris vocato.

Quam

Quam Bullam cum Augustissimus Cæsar Carolus V. ab Illustrissimis Nunciis Apostolicis accepisset, ipse memor Imperialium Constitutionum statim præcepit, ut profugi M. Lutheri Libri à Sede Apostolica damnati publicè comburerentur, & ipse, si capi posset, mortis sententiam subiret, quamvis ejus Cædogmata ad interventionem Protestantium ab eodem Imperatore usque ad finem Concilii Tridentini permessa fuerint, tum A catholicis, tum Turca in Austriam, & Imperium irruentibus.

Huc referri posset jurisdictio Summi Pontificis de bello contra Turcam, Saracenos, & Hæreticos à Christianis Regibus, & Principibus gerendo, quod à Papa decerni solet, juxta text. *in l. Christianis, C. de Paganis*. Sed quia hac de re *in Aurifod. nostra, verb. Bellum*. Luculenter egimus, hoc loco supersedendum duximus.

Idem esto de facultate concedendi Jubilæum in Summo Pontifice judicium, cum ad potestatem jurisdictionis Spiritualis pertineat; sicut ad solum

ipsum pertinet, formaliter loquendo, jure
 divino Portam Sanctam Divi Petri aperire,
 in signum sensibile, & extrinsecum plenissimæ dispensationis, ac distributionis
 satisfactionum Christi ex communi Ecclesie
 Thesauro depromptarum ad remissionem
 pœnarum temporalium, quibus fideles
 sunt obnoxii. Materialiter loquendo
 quatenus est cæremonia quædam accidentalis
 Jubilæi, quæ interdum mutari, & præter
 mitti potest, ritè suppleri potest per
 alium, qui non sit Papa, sicut fit Sede vacante,
 per Eminentissimum D. Cardinalem Decanum,
 qui loco Summi Pontificis Portam S. Divi Petri
 potest aperire, & similiter tres alii de
 Sacro Cardinalium Collegio, reliquas tres
 aliarum Ecclesiarum. Quod autem verè sit
 in Ecclesia Catholica authoritas instituendi
 Jubilæum Ecclesiasticum penes solum Romanum
 Pontificem jure divino, quodque sit in Ecclesia
 Thesaurus aliquis infinitus principaliter
 constans meritis, ac satisfactionibus Christi,
 cui tanquam fundamento innititur potestas
 concedendi Jubilæum, id est, remissionem,
 liberationem, libertatem, jubilationem seu
 dimissionem quandam generalem

ralissimam Romæ 50. anno fieri solitam,
vide in *Aurifod. verb. Indulgentia.*

C A P. XI.

*De Iurisdictione S. Pontificis in tem-
poralibus, & de dominio
eius directo.*

SUMMUM Pontificem supremum Ec-
clesiæ visibilis, *l. inter claras*, & infalli-
bilis, *l. cum recta, C. de Summ. Trinit.* Ca-
put duplicem habere clavium potestatem
jure divino, *Matth. 16.* Alteram chara-
cteris, seu ordinis circa consecrandam Eu-
charistiam, ordinandos Ministros, Sacra-
menta, & Sacramentalia administranda;
Alteram jurisdictionis, seu authoritatis ju-
dicialis, quæ maximè propriè *clavis* dici-
tur, idemque est, ac dominium in tempo-
ralibus; potestatem jurisdictionis rursus
duplicem esse, aut voluntariam, quæ à par-
tium mera voluntate dependens judicia-
riam cognitionem non requirit, nec in in-
vitum redditur, aut coërcitivam, diximus è
jure Canonum in *Aurifodina nostra*; & pa-
tet ex allegatis juribus, specialiter in *No-
vell. 6.*

D 5

vell. 6.